

Adina Ungur

P O E M A D I N E

București, 2025

Ilustrația copertei: *Elena Ilash*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
UNGUR, ADINA

Poemadine / Adina Ungur. - București : Bifrost, 2025
ISBN 978-630-6514-46-5

821.135.1

© Toate drepturile sunt rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă fără acordul scris al editurii și al autoarei.

Copyright © 2025

Editura Bifrost

Str. Liviu Rebreanu nr.46-58, sector 3, București

e-mail: office@bifrost.ro

www.bifrost.ro

**Adina Ungur, *Poemadine* sau
„aceasta sunt eu cu poeziile mele”**

Debutând editorial în anul 2000, la început de drum pentru ceea se numește la noi ”generația douămiiistă”, cu volumul *Petale de zăpadă* – urmat de *Calvaria* (2007) și *Sus_Departe* (2021), la care se adaugă prezența cu articole culturale sau de creație în diverse antologii din țară și din afară –, Adina Ungur este o poetă formată, cu arta scrisului pusă la punct și, ca atare, exersată pentru a încerca abordarea unei teme printre cele mai pretențioase și prezumțioase, respectiv cea legată de arta poetică, privită prin prisma propriei identități și a propriei așezări, cu trup și suflet, în pagina fragilă și tremurătoare a hârtiei. Pentru că o astfel de raportare este tema dominantă a volumului de față, reieșită din însuși titlul pe care îl poartă: *poemul* împreună / amalgamat / cu semnul / strigarea ființei proprii date de numele de zi cu zi pe care îl duce cu sine, totul tradus și altfel spus, în *poemele adinei*.

Poemul se află însă, desigur, în preajma *poeziei* și, în intenția poetei și deopotrivă în construcția pe o care o întreprinde; și se însoțește cu alte două teme, vechi și acestea cât poezia lumii,

respectiv condiția scribului / a poetului și a iubirii cu multiplele fațete pe care le poate întruchipa. Dintr-o astfel de dimensionare, rezultă, în volumul de față, o multitudine de echivalențe ale poemului / poeziei: poezia fiind „bucățile de suflet”, dar și „deșertul de hârtie”, „marioneta” ori „păpușa” „care scrie”, (evocând profesia de actor în viața cotidiană și reală a poetei) și, la fel, este mișcătoarea „caleașca de hârtie”; sau, într-o altă dimensiune, cum o poate sugera unul dintre poemele memorabile din acest volum, construit într-o cheie din care nu lipsesc irizări suprarealiste translatate oniric, intitulat *poemadina trezirii*. Așadar, poezia ar putea fi „bătrâna de hârtie” / bătrâna poezie, plimbându-și „copilul interior în brațe / vulturul pe umăr și un cufăr plin cu sticlute aromate”, fără „culoare miros sau greutate”, trezită din vis și oprită pentru o clipă „în piața muzeului”, plecând apoi „la drum târând / tot microuniversul după ea / și acolo într-o altă viață într-un alt oraș într-o altă poveste”, pentru ca într-un final să se așeze direct „pe această pagină / cu pași ușori de hârtie”; ori, în aceeași măsură a echivalenței poetice, bărbatul / iubitul care se identifică poemului însuși (ca în *poemadina împerecheată*), cel care „îmi dă sens”, întregeste ființa („e ceea ce lipsea sufletului și trupului literelor care mă alcătuiesc”) și devine astfel poemul însuși („e poemul care se scrie continuu /

toată viața”) ori se poate întruchipa în „lupul meu” care „se plimbă țănoș printre poeme / și se hrănește direct din gândurile mele”, „urlă când mă simt singură și glasul lui are vocea mea” (imagine oferită de sugestivă *poemadina lupului meu*)- iubirea, temă nelipsită din oricare dintre timpurile literaturii, având forța de a transforma clipa în eternitate („ne-am așezat în acel popas / și ne-am iubit o eternitate”); sau, și mai mult, substituindu-se, sub semnul invocației metafizice, poeziei însăși („O, Doamne cum am iubit un trup albastru de poezie”). La fel de mult, *poemul* poate însemna însă și *cuprinderea memoriei*, printr-o scufundare eidetică în hăul timpului, așa cum ne lasă să înțelegem câteva dintre poemele mai ample ale cărții, precum *poemadina lebedei_cuib*, cu accente biografice, relevând plonjarea în copilărie („copil stăteam adunată într-o lebdă de plastic gonflabilă”), infuzată de același sâmbure al poeziei, fie și marcat de semnul artificului („din lebdă de plastic am început să trimit poeme”) sau în *poemadina ariciului*, în tonuri grave („un singur lucru mi-a cerut tata înainte să plece / mai departe decât era / într-o călătorie cu bilet doar de dus spre eter / după multe singurătați”). Cum poate însemna, de asemenea, ingenuitatea ce transgresează regnurile („fetița aceea care vorbește cu pietrele”, *poemadina cifru*), sustragerea / evadarea din realul

anost, ca în *poemadina ra*, și implicit deconectarea de la facile iluzii („doar poruncisem de mult / ca cineva să mă deconecteze de la iluzii”). Alături de implicarea cititorului – directă și frustă, așa cum o ilustrează unul din poemele dinspre final, *poemadina salutului*, o veritabilă artă poetică sub cupola căreia poate fi circumscrisă întreaga viziune lirică propusă, conform căreia identitatea vocii lirice nu este altceva decât identitatea propriilor poeme, cititorul însoțind-o „pe fiecare dală de poem / sărind din pagină în pagină”, și care dezvăluie în spațiul scriiturii („te-am privit de fiecare dată / prin fiecare literă rotunjită”) conștiința unei singulare relaționări: „pentru că nu mai e nimeni aici / nimeni / decât eu cu tine / o fereastră în poemadine / și întreg universul”; sau, cum putem vedea într-o altă *poemadină*, o profesiune de credință și aceasta, prin implicarea subtilă a cititorului pus în fața unei reprezentări cvasiscenice, cu o mână exersată și sigură: „să port inima păpușii în palmă / spirală peste spirală și proporție de aur între degetele însuflețirii / semne în sprâncene și alchimia cuvintelor nespuse pe care acum le scriu / aceasta sunt eu cu poeziile mele / de aceea le-am spus poemadine”.

Ștefan Melancu

P O E M A D I N E

poemadina din piept

oricum se învârte viața pe ruletă și orice aș face
tot nu se poate opri acul timpului
decât la capitolul iubire
și fără drept de apel cade perdeaua nopții sau se ridică
un curcubeu peste zi cu gândul la bărbatul suprem
mă întreb dacă magnetii expiră vreodată
sau cum arată cavitatea toracică a lui Dumnezeu
inima aceea care bate la ușa din pieptul meu
motorul care e un perpetuum mobile
făcut din mecanisme ce ticăie în ritmul vieții
tot ce facem și ce există e pornit din casa inimii
și tot acolo se întoarce și gândurile
se amestecă și se tulbură
înainte să explodeze albe cuvintele
ca niște porumb expandat
într-un poem

poemadina unei joi

am întins zilele de joi pe sfoară
într-una mă născusem într-una începuse războiul
iar alta era a noastră
cum nimeni nu s-a mai dus în podul casei
ploaia se strecură prin acoperiș
le spală pe fiecare
le uscă și soarele și zăpada le albi
până aproape de uitare
noroc că au existat mai multe bucăți
mai multe exemplare
din joia mare
era să plec dar m-am întors din drum
nu mai e nimic aici
copiii vecinului le-au mototolit și le-au suflat
pe partea cealaltă a adevărului

poemadina reflexiilor

lumea fizică arată ca o provocare
materialitatea pe care o întrupezi cu limitele ei
una din cele mai mari încercări
înveți să îți iubești unghia degetului mic
sau o aluniță în tegument
îți îndeși caracterul între pereții unui derm
pe care îl oglindești cel puțin într-o supernovă
lumea aceasta mare sau mică
gudurându-se pe lângă mine
haita cățeilor de usturoi scăpați dintr-o căciulie
nu mereu suntem conștienți
că termenul denumit realitate
e o provocare
nu mereu știi că acolo pe pământ sau sus_departe
sunt eu
în deșertul de hârtie
diferențele stau în procente
iar casa viselor e în proximitatea celei de nebuni

poemadina unei recunoașteri

ei n-au știut cum să-mi vorbească
nu observau că mă doare rușinea lor
că le preiau durerea sau că știu când ei încep să mintă
ei nu știu și lovită ca o popică în derivă
am pierdut pe undeva prin aer cuvintele
aș putea să cred că ei bat din aripi acum
așa cum știam în copilărie că păsările sunt
rude cu peștii
că deasupra stă Dumnezeu
sub el e cerul cel mare în care cine e liber de trup
zboară
dedesubt pământurile
și sub ele oasele lor
ei au plecat și n-au știut cum să-mi vorbească
iar tu când m-ai găsit eu căutam ceva
sub burta somnului care îmi înghițise cuvintele

poemadina din caleașca de hârtie

nu am dus o viață blândă am multe povești
iar rostul meu este să le grupez în volume
și să nu le dau uitării
am chemat gașca de porumbei
să-mi ducă gândurile departe
așa că uneori voi lipsi
de-acum voi călători în cer și înapoi printre cuvinte
în caleașca de hârtie

poemadina de casting

pe strada potaissa tatăl cel înalt și drept
al celor doi frați
tovarăși de joacă în copilărie uneori
e un bătrânel acum ce adună porumbei
pe casa lui pitică
iese și le aruncă arpacaș iar câteva sute îl cunosc
e vara lui douăzeci și trei după două mii
și se vede că încă eu locuiesc pe aproape
am organizat un casting urmează
să-i mai trec ora și data
am cumpărat și protocol și am eliberat o cameră
pentru toate bucățile de suflet
pe care până acum le-am tot dat
ca ele să se întoarcă înapoi la mine

poemadina împerecheată

bărbatul meu este cel care îmi dă sens
și fără să bănuim că aş putea spune vorbe mari
el îmi îndreaptă spatele și-mi ia poverile de sisif
îmi întoarce gândurile spre viață
mă îmbrățișează când simt că nu mai e nimeni
cu formă de om pe aproape
și plânge lacrimile mele fiindcă simțim aceleași dureri
nici nu mă citește pentru că el e conținut deja
în cerneala capilarelor mele
e ceea ce lipsea sufletului
și trupului literelor care mă alcătuiesc
e poemul care se scrie continuu
toată viața
sau cât vor trăi împreună toate literele
pe care le-au inventat părinții mei sau Dumnezeu
una după alta
literele din numele meu

poemadina unui basm

în castelul iubirii noastre
turnul s-a dărâmat de atâta greutate
și s-a întâmplat o crimă
nimeni nu știa nimic
ție îți era foame și ți-ai aruncat buzduganul
când s-a aprins lumina
toată lumea tăcea de parcă nimic nu se întâmplase
timpul s-a întors cumva în galeria lui iar tu
mestecai ultimele rămășițe
din poemul meu

Adina Ungur s-a născut și trăiește în Cluj-Napoca (23 august 1973). Licențiată în Filosofie și Jurnalism (1998) este artist-păpușar al Teatrului de Păpuși „Puck” (1997 - prezent) din același oraș. Are studii de filologie și regie de teatru. A fost redactor radio (2000-2002) dar și redactor cultural de presă scrisă la cotidianul *Informația de Cluj* (2008-2009). A fost redactor al câtorva reviste de cultură din țară dar și din Canada („Argos” – în spațiul online, „Atheneum” - Vancouver, „Arte” - Cluj-Napoca, „Citadela” - Satu-Mare, etc.) și a colaborat cu poezie, proză, eseu, teatru, cronică literară, cu peste 20 de reviste culturale („Oglinda literară”, „Cetatea Culturală”, „Orașul”, „Citadela”, „ZIP”, „Cronica”, „Timpul”, „Atheneum” - Canada, „Bucovina literară”, „Feed-Back”, „Dor-de-Dor”, „Bulevardul știrilor”, „Noi, nu”, „Arena literară”, „La Mongolu”, „Caiete de Sud - Est”, „Polimnya”, „Argos”, „Arte”, „ParnassXXI”, „Info cultural”, „Chemarea zborului”, etc.) Este membru UZPR. Membru al Cenaclului UBB, Cluj-Napoca și Cenaclul „Octavian Goga”, Cluj-Napoca.

A publicat primul volum de poezie, „Petale de zăpadă” (2000) în urma câștigării premiului I la Concursul Național de Literatură „Nicolae Labiș”, 2000, Suceava și a publicat volumul de poezie

„Calvaria” la Editura Eikon, 2007, Cluj-Napoca. A publicat volumul „Sus_departe”, Editura Betta, 2021, în urma câștigării marelui premiu la Concursul Internațional de poezie „Radu Cârneli”. A obținut numeroase premii la concursuri naționale de poezie, proză, aforism și eseu („Octavian Goga”, Ciucea, 2000, - premiul 1; „George Coșbuc”, Bistrița, 2000, - premiul 3; „Ion Minulescu”, Slatina, 2001 – premiu special; „La porțile dorului”, Reghin, 2001; „Alexandru Odobescu”, Călărași - premiu de excelență, 2002; „Casa Europei”, Cluj-Napoca 2005 - premiul 2; Editura „Bifrost” - premiul 2, 2021; Editura Inspirescu - premiul 2, 2021; Festivalul Internațional al Aforismului 2021 – premiul 1 la secțiunea miniaturi narative la Concursul Național de Proză „Valentin Șerbu”, 2022 – premiul 1; Concursul Național de Literatură „Fascinația mării”- premiul 2; Trofeul BATRA 2023 *pentru poezie cu și despre arhitectură* a fost acordat poeziei „Poemadina construind destine”, Concursul de proză umoristică SF Helion, 2023, premiul 2 pentru povestirea în proză „O zi în fereastră”, Concursul literar „Eminescu un vis în așteptare” 2023 și 2024, pentru poezie: premiul 3; pentru proză: premiul 1. Asociația ADVU, premiul 3 pentru eseu, etc.). Apare în numeroase antologii de poezie, eseuri, aforisme dar și proză românească. Poeme scrise de Adina Ungur au fost traduse în limbile engleză, coreeană, maghiară, slovacă și

publicate în antologii de poezie scrisă de autori români contemporani. Semnează numeroase prefete, postfețe / cuvânt pentru copertă sau recenzii ale mai multor volume de proză sau poezie scrise de autori contemporani: Luminița Suse, Teea Mirescu, Ioana Ștefănescu și Paul Bogdan, Iulia Chende, Aurel Pop, Mirela Oniga, Ioan Mircea Moldovan, ș. a. A realizat tehnoredactarea și corectura mai multor volume, precum și grafica mai multor coperti de carte. Are în proiect manuscrise de poezie, proză scurtă, eseu, povești, roman, teatru și aforisme. Referințe critice: Marcel Mureșeanu, Valeria Manta Tăicuțu, Victoria Milescu, Luminița Suse, Florin Țupu, Dan Brudașcu, Artur Silvestri, Petre Fluerașu, Emilian Marcu, Liviu Comșia, Florin Dochia, Marina Nicolaev, Ion Corbu, Aurel Pop, Daniela Gîfu, Florin Țene, Maria Prochipiuc, Gheorghe Truță. A activat în spațiul online cu poezie, proză și articole culturale din 2001 – prezent: www.poezie.ro, Liternet, Europeea, Respiro, Bocancul literar, Luceafărul Românesc, Sfera Online, Revista Argos, Portalul Timpul, Europeea, Omnigraphies, etc. Este menționată în dicționarul online: *Scriitori români contemporani*. A realizat proiectul de scurtmetraje / videopoeme, „1001 ipostaze cu Adina Ungur” pe youtube.

Blog personal: adinaungur.wordpress.com

http://www.youtube.com/@adinaungur_

adinaungur@gmail.com

CUPRINS

*Adina Ungur, Poemadine sau
„aceasta sunt eu cu poeziile mele” / 5*

<i>poemadina din piept / 11</i>
<i>poemadina unei joi / 12</i>
<i>poemadina reflexiilor / 13</i>
<i>poemadina unei recunoașteri / 14</i>
<i>poemadina din caleașca de hârtie / 15</i>
<i>poemadina de casting / 16</i>
<i>poemadina împerecheată / 17</i>
<i>poemadina unui basm / 18</i>
<i>poemadina marionetei / 19</i>
<i>poemadina déjà_su / 20</i>
<i>poemadina interogațiilor / 21</i>
<i>poemadina karmei / 22</i>
<i>poemadina aceleia / 23</i>
<i>poemadina simțurilor / 24</i>
<i>poemadina_din_alcatraz / 26</i>
<i>poemadina sensului iubirii / 27</i>
<i>poemadina interogativă / 28</i>
<i>poemadina lebedei_cuib / 29</i>
<i>poemadina lupului meu / 31</i>
<i>poemadina ariciului / 32</i>
<i>poemadina trunchiată / 34</i>
<i>poemadina verișoarelor / 35</i>

poemadina capului de lut / 37
poemadina timpului diurn / 38
poemadina foamei / 40
poemadina câinele pământului / 41
poemadina ovulină / 44
poemadina de printre oglinzi / 45
poemadina gleznei stânga / 46
poemadina de drum / 48
poemadina unei zvârliri / 49
poemadina mudrei prithvi / 51
poemadina mitralierei / 53
poemadina ra / 53
poemadina unei traume / 54
poemadina adâncimilor / 55
poemadina unei mutări greșite / 56
poemadina unei erori / 57
poemadina viei / 58
poemadina semințelor / 59
poemadina unei reveniri / 60
poemadina_cifru / 61
poemadina selectivă / 62
poemadina din souk / 63
poemadina unei viziuni / 64
poemadina unei propuneri / 65
poemadina trezirii / 66
poemadina stringurilor tăiate / 68
poemadina fratelui plecat / 69

- poemadina căutării / 70*
poemadina reîntoarsă / 71
poemadina construind destine / 72
poemadina părăsirilor / 74
poemadina de sub clopote / 75
poemadina stelei / 76
poemadina unei pierderi sau a unei regăsiri / 77
poemadina reginei / 78
poemadina mea / 80
poemadina unei întâmplări obișnuite / 81
poemadina neatinsă / 82
poemadina unui cap / 83
poemadina de la capătul pământului / 85
poemadina măștii / 86
poemadina unui hoț / 87
poemadina cireș / 88
poemadina cu rima / 89
poemadina elenei / 90
poemadina visului / 91
poemadina de rugăciune / 92
poemadina unui salut / 93
- Despre autoare / 95*

